

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

نورالله وثوق
۱۳۸۸/۶/۲۰

سرنوشت رأی

رأی میهن

نهانکاری به هر سر سُر شد اینجا
خزف پیدا و پنهان دُر شد اینجا
قسم بـ سر سرنوشت رأی میهن
که پُر خالی و خالی پُر شد اینجا

سخت بردند

چه رنجی مردم بدبخت بردند
که دزدان ره به تاج و تخت بردند
بـه آسانی نشاید سر درآورد
که اینان رأی ما را سخت بردند

خود بخودی

ز بس ما بی حساب و بی کتابیم
اسیر سنگر رنج و عذابیم
به هر بیگانه خوئی خو گرفتیم
خودی را خود به خودی بر نتابیم

ناامیدی

بود عمری دلا در خون تپیدی
زهـر در ناامیدی را شنیدی
زدی خود را به کُری هرچه گفتم
ز خود دیدی هر آنچه را که دیدی

به جای گریه

کسی خنجر به مُشتِ کور و کر داد
به سامان زبـوَنی بال و پر داد
گـذشته کار ما از آه و زاری
به جـای گریه باید خنده سر داد

نمک و نمکدان

ندانستم خدا را کز چه دستی؟
تماشا کن که بودی و که هستی؟
به ریش تک تک یاران چه خندی؟
نمک خوردی ، نمکدان را شکستی

چپه دوربین

درین خانه یکی محرم ندیدیم
دلی را با شما همدم ندیدیم
چه کس دارد سراغ اهل رازی
که ما با چپه دوربین هم ندیدیم

زخم آرزو

سوای محـفل ماتم ندیدیم
به زخم آرزو مـرهم ندیدیم
کجا شد پرچـم آئین مردی؟
کزین یاران به غیر چم ندیدیم

مگر آدم ندیدید؟

شما این صحنه ها را کم ندیدید
فقط مثلی که هرگز بـم ندیدید
صدای انفجار انتحاریست
که زائیده مـگر آدم ندیدید؟

خودسوزی

نفس از چنگ ما در رفته دنیا
خبر در کوچه و در رفته دنیا
خودم را پیش چشمت میبدم در
که دیگ صبر من سر رفته دنیا

بار فریاد

ز خاطر کی برم یادِ وطن را
ستائیم از جفا دادِ وطن را
کشم تا آنسوی معراج وجدان
به دوشم بارِ فریادِ وطن را
